

Zatrudnianie i rozliczanie cudzoziemców po zmianach od 1 stycznia 2018 r.

Po zmianach przepisów od 1 stycznia 2018 r. obcokrajowiec spoza Unii Europejskiej będzie mógł pracować w turystyce, rolnictwie czy ogrodnictwie, jeśli uzyska zezwolenie na pracę sezonową. Taka praca będzie mogła trwać maksymalnie przez 9 miesięcy w roku kalendarzowym. Z kolei na podstawie oświadczenia, zamiast zezwolenia, nadal będą mogli wykonywać pracę obywatele sześciu państw zza wschodniej granicy Polski. Takie zatrudnienie będzie mogło trwać, tak jak dotychczas, nie dłużej niż 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

Nowelizację ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (dalej ustawa o promocji zatrudnienia w brzmieniu od 1 stycznia 2018 r.) w zakresie zatrudniania cudzoziemców wymusiła dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (dalej dyrektywa). W polskim porządku prawnym nie było do tej pory uregulowań dotyczących pracy sezonowej, której dotyczy dyrektywa. To się zmieni 1 stycznia 2018 r., kiedy wejdzie w życie ustawa z 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz zmianie niektórych innych ustaw (dalej ustawa zmieniająca). Wdraża ona bowiem rozwiązania unijne. Uszczegółowia także zasady wydawania oświadczeń, które wystarczą do pracy w Polsce obywatelom sześciu państw zza naszej wschodniej granicy. Koryguje również przepisy dotyczące wydawania zwykłych zezwoleń na pracę.

1. Zezwolenie na pracę sezonową

Praca sezonowa to praca uzależniona od rytmu sezonowego, związana z konkretnym okresem w roku ze względu na powtarzające się wydarzenie lub typ wydarzeń, kiedy zapotrzebowanie na siłę roboczą jest znacznie wyższe niż wynikające ze zwyczajowych działań (*art. 3 pkt c dyrektywy*). Występuje głównie w rolnictwie i ogrodnictwie w okresach siewów i zbiorów, a także w turystyce w sezonie urlopowym (*pkt 13 preambuły do dyrektywy*). Konkretnie sektory zatrudnienia w Polsce, w których będzie wymagane zezwolenie na pracę sezonową, mają być określone w rozporządzeniu (*art. 90 ust. 9 ustawy o promocji zatrudnienia w brzmieniu od 1 stycznia 2018 r.*). Projekt z 27 czerwca 2017 r. rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie podklas działalności według klasyfikacji PKD, w których wydawane są zezwolenia na pracę sezonową cudzoziemca, realizuje wytyczne unijne. W załączniku wymienia podklasę działalności w obszarach: rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo, rybactwo, działalność związana z usługami gastronomicznymi i turystycznymi. Jego przepisy mają zacząć obowiązywać 1 stycznia 2018 r.

Zezwolenie na pracę sezonową w Polsce jest potrzebne, gdy cudzoziemiec będzie wykonywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracę w zakresie działalności określonych w rozporządzeniu o pracy sezonowej na podstawie umowy z podmiotem, którego siedziba lub miejsce

zamieszkania albo oddział, zakład lub inna forma zorganizowanej działalności znajdują się na polskim terytorium (*art. 88 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia w brzmieniu od 1 stycznia 2018 r.*).

1.1. Krąg osób uprawnionych

Pracownikiem sezonowym jest obywatel państwa trzeciego, który zachowuje główne miejsce pobytu w swojej ojczyźnie, ale przebywa legalnie i tymczasowo na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) w celu wykonywania prac uzależnionych od rytmu sezonowego na podstawie jednej lub kilku umów o pracę zawartych na czas określony bezpośrednio między nim a pracodawcą posiadającym siedzibę w danym państwie członkowskim (*art. 3 lit. b dyrektywy*). Taki status może zatem uzyskać każda osoba spoza UE spełniająca wymagane prawem warunki.

W Polsce pracownikiem sezonowym zostanie cudzoziemiec, który:

- posiada wizę wydaną w celu wykonywania pracy sezonowej (*art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy o cudzoziemcach*) lub zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na pracę sezonową (*art. 185a ustawy o cudzoziemcach*) albo przebywa na terytorium RP w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej,
- uzyskał zezwolenie na pracę sezonową.

1.2. Warunki wydania zezwolenia

Do zezwolenia na pracę sezonową należy stosować wzór zamieszczony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 z 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (*art. 3 lit. b dyrektywy*). Należy opatrzyć go adnotacją o pracy sezonowej i o posiadaniu upoważnienia dla osoby w nim wymienionej do pobytu i pracy na terytorium państwa członkowskiego przez okres przekraczający 90 dni.

UWAGA!

Zezwolenie będzie wydawane obywatelom Armenii, Białorusi, Gruzji, Mołdawii, Rosji i Ukrainy bez konieczności przedstawienia tzw. testu rynku pracy.

W Polsce zezwolenie na pracę sezonową będzie wydawał starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi (dalej również zatrudniającego), co w praktyce oznacza, że będą to robić powiatowe urzędy pracy (PUP).

Warunki wydania zezwolenia na pracę sezonową

Rodzaj warunku	Termin jego spełnienia	Uwagi
1	2	3
Wysokość wynagrodzenia określonego w umowie z cudzoziemcem nie będzie niższa od	Wartość wynagrodzenia ma być wpisana do wniosku o zezwolenie, a później wykonana w umo-	Wysokość wynagrodzenia nie może być niższa niż minimalne wynagrodzenie za pracę, któ-